

Sygn. akt: I C 1577/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Magdalena Podoluk

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 r. na rozprawie

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko M. P. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód A. F. w dniu 25 lipca 2016 r. wystąpił do Sądu Rejonowego w Nysie z pozwem przeciwko M. P. (1) o zapłatę kwoty 118,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 18 lipca 2002 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu, powód wskazał, że w dniu 16 lipca 2002 r. pomiędzy przedstawicielem powoda a pozwanym została zawarta umowa dotycząca zakupu materaca rehabilitacyjnego FS-260 na kwotę 118 złotych. Jednak powód do dnia 4 kwietnia 2016 r. roku nie odnotował płatności z tytułu zawartej w dniu 16 lipca 2002 r. umowy kupna. W związku z powyższym powód w dniu 05 kwietnia 2016 r. skierował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał zapłaty należności. Nie zajął również stanowiska w zakresie roszczeń powoda.

W piśmie procesowym z dnia 30 sierpnia 2016 r. (k. 22) powód wskazał, że data wymagalności roszczenia została ustalona zgodnie z umową na 17 lipca 2002 r., dlatego odsetek powód domagał się od następnego dnia po tej dacie. Powód wskazał również, że umowę w imieniu pozwanego podpisała jego żona M. P. (2).

Pozwany M. P. (1) na rozprawie w dniu 11 stycznia 2016 r. (k. 30, 32) wniósł o oddalenie powództwa, bowiem nie dostał materaca i nie jest nic winien powodowi. Pozwany oświadczył, że skoro powód twierdzi, że pozwany otrzymał od niego materac winien przedstawić dokument na poparcie powyższego. Jednocześnie pozwany oświadczył, że nie podpisał żadnego dokumentu, że odebrał materac. Wskazał, że nie odebrał materaca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2002 r. została zawarta umowa sprzedaży nr (...) materaca za kwotę 118 zł pomiędzy M. P. (1), a powodem A. F. reprezentowanym przez przedstawiciela (podpis nieczytelny). Umowa została podpisana przez żonę kupującego Z. P., która reprezentowała powoda.

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 16.07.2002, k. 7.

W chwili podpisywania powyższej umowy kupna materac nie został wydany pozwanemu. Strony umówiły się, że materac zostanie dostarczony przez powoda w późniejszym terminie i przy odbiorze nastąpi zapłata za niego ceny.

Dowód: zeznanie świadka Z. P. k.30, 32, przesłuchanie powoda M. P. (1) k.30, 32.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2016r. odebrany przez pozwanego dnia 11 kwietnia 2016 r. pozwany M. P. (3) został wezwany przez Grupę (...) D. Windykacji do zapłaty kwoty 124,20 zł, na którą składała się należność główna w kwocie 118 zł oraz koszty wezwania w kwocie 6,20 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 05.04.2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 8-10.

Do dnia wydania wyroku w przedmiotowej sprawie materac nie został wydany kupującemu czyli pozwanemu.

Dowód: zeznanie świadka Z. P. k.30, 32, przesłuchanie powoda M. P. (1) k.30, 32.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez stronę powodową, szczegółowo opisanych pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Treść przedmiotowych dokumentów nie budziła zastrzeżeń Sądu, gdyż dokumenty nie wykazywały oznak przerobienia czy chociażby próby zniekształcenia ich zawartości. Stąd też w ocenie Sądu stanowiły one wiarygodny materiał dowodowy nadający się do poczynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na zeznaniach świadka Z. P., która w sposób szczegółowy opisała w jakich okolicznościach doszło do podpisania umowy kupna pomiędzy powodem, a pozwanym. Jednocześnie świadek potwierdziła, że w chwili podpisywania umowy materac nie został wydany powodowi, bowiem strony umówiły się, że materac zostanie dostarczony przez powoda w późniejszym terminie i przy odbiorze nastąpi zapłata ceny. Świadek potwierdziła, że pozwany nigdy nie otrzymał materaca od powoda. Zeznanie świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości, bowiem zeznanie świadka są logiczne i spójne, a Sąd nie znalazł przyczyn dla których świadek miałby konfabulować w sprawie.

Ponadto ustalając stan faktyczny Sąd posiłkował się dowodem z przesłuchania pozwanego, który uznał za wiarygodny w całości. W swoich zeznaniach pozwany podtrzymał to, co zeznał świadek i potwierdził, że nigdy nie otrzymał materaca.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest art. 535 § 1 k.c. zgodnie, z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Regulacja art. 535 § 1 k.c. definiuje istotę umowy sprzedaży, określając podstawowe obowiązki stron umowy – sprzedawcy oraz kupującego. Do podstawowych obowiązków sprzedawcy należy przeniesienie na kupującego własności sprzedanej rzeczy oraz wydanie tejże rzeczy kupującemu. Z kolei do podstawowych obowiązków kupującego należy odebranie rzeczy oraz zapłacenie ceny. Tym samym obowiązkiem sprzedającego jest dokonanie

przewłaszczenia rzeczy na rzecz kupującego. Jednocześnie sprzedawca ma roszczenie względem kupującego o zapłatę ceny. Z kolei kupującemu przysługuje roszczenie względem sprzedawcy w zakresie uzyskania tytułu własności do rzeczy oraz uzyskania przez to prawa do jej posiadania, korzystania z niej i rozporządzania nią (ius possidendi, utendi – fruendi, disponendi). Ekwiwalentem przedmiotu sprzedaży jest w ramach umowy sprzedaży cena rozumiana jako świadczenie pieniężne. W sytuacji, kiedy towar nie został wydany kupującemu sprzedawcy nie przysługuje roszczenie o jego zapłatę.

Przed przejściem do wyjaśnienia szczegółowych motywów rozstrzygnięcia należy na wstępie zaznaczyć, że proces cywilny cechuje się zasadą kontrydiktoryjności, którą wyraża przepis art. 232 zd. 1 k.p.c., stanowiący, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd natomiast jedynie może, nie jest do tego zobligowany, dopuścić dowód niewskazany przez stronę, o czym mowa w art. 232 zd. 2 k.p.c.

Powód dochodząc roszczenia ma obowiązek przytoczyć fakty pozwalające na ich ocenę pod kątem przepisów prawa materialnego. Co za tym idzie na powodzie ciąży obowiązek opisanie lub udowodnienia faktów, nie zaś ich skutków w sferze prawa materialnego. W procesie cywilnym obowiązuje także zasada dotycząca ciężaru dowodu wyrażona w przepisie art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

To na powodzie ciąży zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek wykazania, iż wywiązał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na sprzedawcę w art. 535 § 1 k.c. Mianowicie, że przeniósł na pozwanego – jako kupującego własność rzeczy i wydał mu rzecz. Wydanie kupującemu rzeczy jest przede wszystkim czynnością faktyczną, która może być wykazywana w procesie wszelkimi środkami dowodowymi.

Zdaniem sądu, powód, wbrew dyspozycji art. 6 k.c., nie wykazał swoich twierdzeń.

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie powód nie udowodnił, że wywiązał się z zobowiązania wynikającego z umowy kupna nr (...) jaką zawarł z pozwanym w dniu 16 lipca 2002 r. W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że w chwili podpisywania w/w umowy kupna materac nie został wydany pozwanemu, bowiem strony umówiły się, że materac zostanie dostarczony przez powoda w późniejszym terminie i przy jego odbiorze nastąpi zapłata ceny. W przedmiotowej sprawie powód żadnym dowodem nie udowodnił, że dostarczył materac pozwanemu w późniejszym terminie. Co więcej z zeznań świadka Z. P. oraz z przesłuchania pozwanego M. P. (1) wynika, że materac nigdy nie został pozwanemu dostarczony. W świetle powyższego nie ma podstaw do zapłaty za niego ceny.

Biorąc pod uwagę przytoczone regulacje, powództwo należało oddalić.